ΕΤΟΣ ΙΔΡΥΣΕΩΣ 1896 ΙΔΡΥΤΗΣ: ΔΗΜ. ΟΙΚ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ: ΑΛΚ. ΔΗΜ. ΚΑΛΑΠΟΘΑΚΗΣ
ΠΟΛΙΤΙΚΟΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΝΙΚ. Α. ΒΕΝΤΗΡΗΣ
Γραφεία: Ὁδὸς Λυκούργου 3
Τυπογραφεῖα: » Ἀναξαγόρα 5
ΤΗΛΕΦΩΝΑ: Διεύθυνσις: 27.729. Διευθυντής Συντάξεως — Σύνταξις: 30.275. Λογιστήριον: 22.864. Τυπογραφεῖον: 20.730.
ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'. Ἀριθμὸς φύλλου 544. Τιμὴ φύλλου δραχ. 200

ΤΕΤΑΡΤΗ, 4 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1946

Βαρβάρας—Ἰωάννου Δαμασκηνοῦ.
Ἀνατολὴ ἡλίου 7.27'— Δύσις 5.04'.— Σελήνη 11 ἡμερῶν
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ: Π. Η. ΤΣΙΜΠΙΔΑΡΟΣ
ΑΡΧΙΣΥΝΤΑΚΤΗΣ: ΣΠΥΡΟΣ Β. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΕΜΠΡΟΣ

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΘΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐξέρχεται ὁριστικῶς ἡττημένον ἐκ τῆς δευτέρας παγκοσμίου συρράξεως, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ θαυμαστοὶ ἄθλοι καὶ τὰ μαρτύριά του συνετέλεσαν τύσον ἀποφασιστικῶς εἰς τὴν νίκην τῶν Συμμάχων.

Διὰ χειρὸς τῶν τεσσάρων Μεγάλων ἐτέθη χθὲς βαρεῖα πλὰξ τάφου εἰς τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνισμοῦ: Ἀπεφασίσθη ὅπως ἡ Ἑλληνοβουλγαρικὴ μεθόριος παραμείνῃ ἀμετάβλητος.

Ὁ ἀπεχθέστερος δοσίλογος τοῦ πολέμου, ὁ προδώσας δὶς μὲ ἀπεριόριστον θρασύτητα τὴν ὑπόθεσιν τῆς τιμῆς καὶ ἐλευθερίας, ἕτοιμος δὲ νὰ τὴν πωλήσῃ καὶ αὔριον, ἀμείβεται καὶ στεφανοῦται.

Ὁ εὐγενέστερος ἥρως καὶ πρωτομάρτυς τοῦ ἀγῶνος, ὁ κρατήσας ὡς Ἄτλας ἐπὶ ἑξάμηνον τὰς τύχας τῆς ἀνθρωπότητος, καὶ δώσας θάρρος εἰς τὴν Εὐρώπην, καὶ ἀποτρέψας τὴν Γιουγκοσλαυΐαν ἀπὸ τὴν συμμαχίαν μὲ τὸν Ἄξονα, καὶ ἐπιτρέψας εἰς τὴν Τουρκίαν νὰ μείνῃ πιστή, τιμωρεῖται μὲ τὴν πικροτέραν τῶν ποινῶν: μὲ τὸ ὤμὸν καὶ ἀπροσχημάτιστον ποδοπάτημα τοῦ δικαίου του καὶ τῶν ὀνείρων του.

Ἡ μεθόριος διατηρεῖται ἀμετάβλητος. Ἐδόφη Ἑλληνικὰ ἐπὶ τρεῖς χιλιετίας, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μόνον προσφάτως ἐξερρίζωσεν ὁ ἄγριος διωγμὸς τῶν αἰωνοβίου Ἑλληνισμοῦ, κατακυροῦνται τελεσιδίκως εἰς τοὺς ἀτίμους σφαγεῖς, οἱ ὁποῖοι προηθέτως ἔλαβον, ὡς γνωστόν, τὸ ὦρον τῆς Δοδρουτσᾶς. Τὴν ἀπώτερον δὲ τῶν κυνικῶν δηλώσεων τοῦ Δημητρώφ ζητοῦντος τὸ Δεδεαγάτς καὶ τὴν Καβάλλαν, παραμερίζεται ἀπὸ τοὺς Μεγάλους μὲ ἴσην ἀφροντισίαν ἡ ἄποψις τῆς Ἑλληνικῆς ἀσφαλείας, ἐξοικονομουμένης ὄθθεν μὲ τὸν θεωρητικὸν «ἀφοπλισμὸν» τῆς Βουλγαρικῆς παραμεθορίου ζώνης — τὴν ὥραν ἀκριβῶς ὅπου τὰ τραγικὰ Ἑλληνικὰ ἐδάφη ὑφίστανται τὴν τετάρτην ἀπὸ τοῦ **1913** εἰσβολήν!

Τὸ ἀδίκημα εἰς βάρος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καίει ὡς λάβα, ἐξεγείρει καὶ λέθους.

Βεβαίως δὲ ἡ σημασία του ὑπερβαίνει τὴν Ἑλλάδα.

Οἱ Τέσσαρες ἔθεσαν χθὲς δι' αὐτοῦ ἐπὶ ὁλοκλήρου τοῦ μεταπολεμικοῦ καθεστῶτος σφραγῖδα καταισχύνης. Ἐπληροφόρησαν ἀπροκαλύπτως τὴν οἰκουμένην ὅτι αἱ συνθῆκαι εἰρήνης δὲν καταρτίζονται μὲ νόμον τὴν τιμὴν καὶ τὸ δίκαιον. Καταρτίζονται μὲ ἐμπνευστὰς καὶ ὑποβολεῖς τὸν Μακιαβέλλην καὶ τὸν ἔμπορον τῆς Βενετίας. Ἐπληροφόρησαν τὴν οἰκουμένην ὅτι ἡ Γερμανία δὲν ἐξεμηδενίσθη καὶ δὲν συνετρίβη καὶ δὲν ἐκρεμάσθη διὰ λόγους αὐστηρᾶς δικαιοσύνης, ἀλλὰ μόνον ὑπὸ τὴν ὑπαγόρευσιν τοῦ συμφέροντος τῶν νικητῶν. Αἰσθὸν διαφορετικὰ διατί ἠθωώθη — καὶ ἠμείφθη — ἡ χιλιάκις χειροτέρα της καὶ εὐτελεστέρα κατ' ρυπαρωτέρα ὑαινα τοῦ Αἵμου ἡ ἐπὶ χίλια πενταπλάσια ἔτη δολοφονοῦσα καὶ ἀτιμάζουσα τὸν ἄνθρωπισμόν;

Δὲν ἠγωνίσθησαν διὰ τοιαύτην εἰρήνην οἱ Ἕλληνες οὔτε οἱ ἄλλοι λαοί. Ἐις τὸν ὁρυμαγδὸν τῆς μάχης ἢ εἰς τὸ σκότος τῆς κατοχῆς ἤλπισαν πάντοτε εἰς τὴν ἔλευσιν ἑνὸς νέου αἰῶνος, ἀστράπτοντος ἀπὸ ἀρετήν, δικαιοσύνην, καὶ εὐημερίαν.

Καὶ εἶναι φρικτὴ ἡ ἀπογοήτευσις τὴν ὁποίαν φέρει ἡ χυδαία αὐτὴ πραγματικότης τῆς παγιεχύρου αὐθαιρεσίας, σαρκάζουσα καὶ τῶν λαῶν τὰ ὄνειρα καὶ τὰς ἱδικάς της χθεσινὰς ἐπαγγελίας.

Ὁ Ἑλληνισμὸς ἔχει περάσει ἀπὸ πολλοὺς θανάτους καὶ δὲν ἀπέθανε. Δὲν πρόκειται νὰ ἀποθάνῃ οὔτε τώρα, ὑπὸ τὴν πλάκα τάφου ποὺ θέτουν εἰς τὰ δίκαιά του. Ἀντιλαμβάνεται ὅτι ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον ἐτερματίσθη ἡ σύρραξις εἰς τὴν Εὐρώπην ἀπετέλεσε δι' αὐτὸν βαρεῖαν ἱστορικὴν συμφορά, ἡ ὁποία δὲν κατέκαυσεν ἁπλῶς τὰ πτερὰ τῶν ὀνείρων του ἀλλὰ καὶ τὸν ἐτοποθέτησεν ἐνώπιον τῶν δυσμενεστέρων ἐξωτερικῶν δεδομένων τῆς μακρᾶς σταδιοδρομίας του. Καὶ βλέπει τώρα, καθαρὰν ὡς ἥλιον, τὴν ἀλήθειαν ὅτι ὁ δθθεν ἐμφύλιος πόλεμος τῶν τελευταίων ἐτῶν δὲν ἦτο καὶ δὲν εἶναι παρὰ δδελυρὰ μηχανορραφία τῆς πέριξ «διπλωματίας» ὅπως δολοφονήσῃ ἐκ τῶν ἔσω τοὺς τέτλους του καὶ ἀκύμη ἀποσπάσῃ τὰς πολυφιλήτους ἐπαρχίας τοῦ δορρᾶ.

Ὁ Ἑλληνισμὸς θὰ σταθῇ εἰς τὴν ἐπαλξίν του.

Ἡ τρομακτικὴ ἀδικία ποὺ τοῦ προσγίνεται δὲν εἶναι μόνον φλογερὸς λίθελλος ἐναντίον τῆς νέας «διεθνοῦς ἠθικῆς», εἶναι καὶ σύμπτωμα ἄκρως δυσοίωνον περὶ τῆς στερεότητος τῶν φιλοτεχνουμένων καθεστώτων.

Καὶ τοῦτο ἐπιτρέπει εἰς τὸν Ἑλληνισμὸν νὰ ἐλπίζῃ.

Ὅτι ἡμέραι τιμιωτέρων καὶ δικαιοτέρων ρυθμίσεων θὰ ἔλθουν δι' αὐτὸν καὶ διὰ τὸν κόσμον.

Τότε ἴσως καὶ οἱ Ρῶσσοι ἐνθυμηθοῦν ὅτι οἱ Βούλγαροι, οἱ ὁποῖοι δὶς καὶ τρὶς ἀπὸ τοῦ **1878** ἀπεκρίθησαν μὲ προκλητικὴν ἀχαριστίαν εἰς τὰς κολοσσιαίας εὐεργεσίας των, δὲν εἶναι οὔτε κἂν Σλαῦοι — (Οὕνγους τοὺς προσδιορίζει κατηγορηματικῶς ὁ ἐπιφανὴς Ρῶσσος ἱστοριογράφος **Α. Βασίλτσεφ**) — οὔτε κἂν ἄνθρωποι.

Β.

ΤΟ ΦΩΝΑΖΟΥΝ ΚΑΙ ΟΙ ΞΕΝΟΙ

ΚΑΤΩ ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ

Ἕνα ἄρθρον τοῦ κ. HENRY BAERLEIN

Δημοσιεύομεν κατωτέρω τὸ δεύτερον μέρος τοῦ ἐνδιαφέροντος ἄρθρου τοῦ κ. HENRY BAERLEIN. Ὁ συγγραφεὺς ἀφοῦ ἀνέπτυξεν εἰς τὸ χθὲς δημοσιευθὲν τμῆμα τοῦ ἄρθρου τὰς προσπαθείας τῶν ἐνδιαφερομένων, νὰ ἐμφανίσουν τὴν Ἑλληνικὴν Μακεδονίαν ὡς ἀποτελοῦσαν ὄθθεν τμῆμα τῆς «μειζόνος» Μακεδονίας, τῆς ὁποίας ὁ λαὸς ἀποβλέπει εἰς «ἀπελευθέρωσιν» καὶ «ἀνεξαρτησίαν», εἰσέρχεται σήμερον εἰς τὴν ἀπόκρουσιν τῶν ἀνοήτων αὐτῶν ἰσχυρισμῶν ἐπὶ τῇ βάσει ἐπισήμων στοιχείων, προκυπτόντων ἀπὸ τὴν ἐκθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τοῦ 1925 καὶ ἄλλων δημοσίων ἐγγράφων, καὶ συνεχίζει ὡς ἑξῆς:

Ἂς ἐκθέσωμεν, ὅμως ἐν περιλήψει τὰ γεγονότα: Τὴν ἐποχὴν τῆς Ἑλληνικῆς ἀπογραφῆς τοῦ 1920, ἡ Μακεδονία εἶχε πληθυσμὸν 1.079.000 κατοίκων, ἀποτελούμενον ἀπὸ τὰ ἑξῆς στοιχεῖα: Ἕλληνες 518.000, Τοῦρκοι 348.000, διάφοροι ἄλλοι (Σλαυόφωνοι, Ἰσπανιόλουδαῖοι κλπ.) 213.000. Διαρκούσης τῆς πενταετίας 1920—1925, ἡ σύνθεσις τοῦ πληθυσμοῦ μετεβλήθη συνεπείᾳ δύο συνθηκῶν — τῆς Ἑλληνοβουλγαρικῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγὺ τοῦ 1919 καὶ τῆς Ἑλληνοτουρκικῆς συνθήκης τῆς Λωζάννης τοῦ 1923— αἱ ὁποῖαι, ἀμφότεραι, προέβλεφαν τὴν ἀμοιβαίαν μετανάστευσιν τῶν μειονοτήτων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὰ συμβαλλόμενα μέρη. Κατ' ἐφαρμογὴν τῆς συνθήκης τοῦ Νεϊγὺ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς σλαυοφώνους κατοίκους τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας μετηνάστευσαν εἰς Βουλγαρίαν, ἀντικατασταθέντες ἀπὸ Ἕλληνας τῆς Ἀνατολικῆς Ρωμυλίας. Κατ' ἐφαρμογὴν, ἐξ ἄλλου, τῆς Συνθήκης τῆς Λωζάννης, τὸ σύνολον τοῦ τουρκικοῦ πληθυσμοῦ τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας μετεφέρθη εἰς Τουρκίαν καὶ ἀντικατεστάθη ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκ Μικρᾶς Ἀσίας καὶ Ἀνατολικῆς Θράκης.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἀνωτέρω ἀνταλλαγῶν προκύπτουν φανερὰ ἀπὸ τὴν ἀπογραφὴν τοῦ 1928. Ὁ πληθυσμὸς τῆς Ἑλληνικῆς Μακεδονίας ἦταν τότε 1.411.769 κάτοικοι, τῆς αὐξήσεως δικαιολογουμένης ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγκαθισταμένων Ἑλλήνων ἦτο πολὺ μεγαλύτερος ἀπὸ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀναχωρούντων Σλαυοφώνων καὶ Τούρκων. Οὕτω, τὸ 1928 ἡ σύνθεσις τοῦ πληθυσμοῦ, εἰς στρογγύλους ἀριθμοὺς ἦτο ἡ ἑξῆς: Ἕλληνες 1.218.000, Σλαυόφωνοι 82.000, διάφοροι ἄλλοι (Ἰουδαῖοι, Ἀρμένιοι καὶ ἀλλοδαποὶ ὑπήκοοι) 112.000. Τὰ ὑπολείμματα τοῦ σλαυοφώνου πληθυσμοῦ εἶναι συγκεντρωμένα εἰς τὴν δυτικὴν πλευρὰν τῆς Μακεδονίας (ἐπαρχίας Φλωρίνης, Καστορειᾶς, Ἐδέσσης καὶ Καζάνης), πλὴν πολὺ ὀλίγων διεσκορπισμένων μικρῶν κοινοτήτων, εὑρισκομένων εἰς τὴν Κεντρικὴν καὶ Ἀνατολικὴν Μακεδονίαν. Ἀπὸ τοῦ 1928 δὲν ἐπῆλθε σοβαρὰ μεταβολὴ εἰς τὴν πληθυσμιακὴν σύνθεσιν, πλὴν τῆς περιπτώσεως τῶν Ἰουδαίων, οἱ ὁποῖοι ἐξετοπίσθησαν ὁμαδικῶς εἰς Πολωνίαν, διαρκούσης τῆς γερμανικῆς κατοχῆς. Δὲν εἶναι ἀνάγκη νὰ λεχθῇ, ὅτι τὸ ἐν καὶ ἓν τέταρτον ἑκατομμύριον τῶν Ἑλλήνων, καθὼς καὶ σημαντικὸν ποσοστὸν τῶν σλαυοφώνων, τῶν ὁποίων ἡ νομιμοφροσύνη πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐδοκιμάσθη κατὰ τὴν κατοχήν, δὲν ἔχουν καμμίαν ἐπιθυμίαν νὰ ἑνωμωτθοῦν οὔτε εἰς τὴν μίαν οὔτε εἰς τὴν ἄλλην σλαυϊκὴν πρὸς βορρᾶν χώραν.

Ἀπὸ ἀπόψεως οἰκονομικῆς, ἡ Νότιος Μακεδονία ὀφείλει τὸ πᾶν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἤτις κατὰ τὸ διάστημα 1920—1940 κατηνάλωσε ὑπέρογκα ποσὰ εἰς τὴν ἀποξήρανσιν τῶν ἑλῶν καὶ λιμνῶν, αἱ ὁποῖαι διαρκοῦντος τοῦ Ὀθωμανικοῦ καθεστῶτος, ἐκάλυπτον μεγάλο μέρος τῆς περιοχῆς. Ἡ Γιουγκοσλαυΐα, ἀπολαμβάνει εἰδικῶν εὐκολιῶν διὰ τὰ εἰσαγόμενα καὶ ἐξαγόμενα παρ' αὐτῆς ἐμπορεύματα εἰς τὸν λιμένα τῆς Θεσσαλονίκης, ὅπου διαθέτει ἐλευθέραν ζώνην. Ἡ Ἑλλὰς ὑπέδειξε κατὰ τὸ παρελθὸν τὴν καλὴν θέλησίν της, ὅπως παράσχῃ ἀναλόγους εὐκολίας καὶ πρὸς τὴν Βουλγαρίαν, εἰς Ἀλεξανδρούπολιν, Καβάλλαν ἢ Θεσσαλονίκην.

Σχετικῶς πρὸς τὰ μνημονευθέντα ἀποξηραντικὰ ἔργα, ταῦτα ἐξετελέσθησαν ὑπὸ ἀμερικανικῶν ἑταιριῶν καὶ ἐπερατώθησαν τελικῶς τὸ 1938. Ἡ ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἤρχισεν ὁμοίως τὴν ἐφαρμογὴν προγράμματος ἀναδασώσεως ὡρισμένων περιοχῶν, τὴν δημιουργίαν νεοτύπων ἀγροτικῶν κτημάτων διακανονισμὸν τῆς κοίτης τῶν χειμάρρων, οἱ ὁποῖοι συγκλίνουν πρὸς τὰς πεδιάδας τῶν Σερρῶν, τῆς Δράμας καὶ τῆς Θεσσαλονίκης.

Εἶναι γεγονός, ὅτι εἴμεθα ὀφειλέται τῶν Ἑλλήνων τῆς ἀρχαίας κλασικῆς ἐποχῆς. Οἱ ἀπόγονοι των τῆς σήμερον, δὲν ζητοῦν ἐπιείκειαν. Δὲν θὰ ἦτο ὅμως ἄραγε ὑπερβολικόν, νὰ πιστεύσῃ κανείς, ὅτι οὗτοι ἐξετέλεσαν ὅλα αὐτὰ τὰ δημόσια ἔργα, εἰς ἐπαρχίαν, τὴν ὁποίαν εἶχον λόγους νὰ πιστεύουν, ὅτι μόνον προσκαίρως τοὺς ἀνήκει, εἰς ἐπαρχίαν, σύμφωνα μὲ τὰς λέξεις τοῦ Γιουγκοσλαυοῦ Κολισέβσκυ, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς Γιουγκοσλαυϊκῆς πατρίδος;

Δὲν φαίνεται νὰ ὑπέπεσεν εἰς τὴν ἀντίληψιν τοῦ κ. Βλάχωφ, ὅτι ὅταν, κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν πρὸς τοὺς δημοσιογράφους δηλώσεών του εἰς Σκόπια, ἐδήλωνε, ὅτι ἡ Ἑλλὰς δὲν ἔχει δικαιώματα ἐπὶ τῆς Μακεδονίας τοῦ Αἰγαίου, δηλαδὴ τῆς Νοτίου Μακεδονίας, παρεῖχε μὲ τὸν τρόπον αὐτὸν παγίσχυρον καὶ ἀπροσδόκητον ἐπιχείρημα πρὸς τὴν Ἑλλάδα, ἡ ὁποία, κατ' αὐτὸν, δὲν ἔκαμνε τίποτε ἄλλο παρὰ νὰ δοπανᾷ τὰ χρήματά της καὶ τὰς δυνάμεις της διὰ νὰ καταστήσῃ εὐημεροῦν τεμάχιον γῆς, τὸ ὁποῖον νομίμως ἀνῆκεν εἰς τρίτον, καὶ ἀπὸ τὸ ὁποῖον ἐν ὀνόματι τῆς «Δικαιοσύνης» κάποιαν ἡμέραν θὰ ἐξεδιώκετο!

Πρὸ τῆς μετὰ τῆς Τουρκίας ἀνταλλαγῆς, κατόπιν τῆς ἑλληνικῆς μικρασιατικῆς καταστροφῆς, πολλοὶ Ἕλληνες ἀπὸ τὸν Καύκασον καὶ ἀπὸ ἄλλα τμήματα τῆς Νοτίου Ρωσσίας, ἦλθον εἰς Ἑλλάδα μετὰ τὴν μπολσεβικικὴν ἐπανάστασιν. Ἐπίσης ἔλαβε χώραν ἀνταλλαγὴ μὲ τὴν Βουλγαρίαν, ἐπὶ τῇ βάσει οἰκειοθελοῦς βάσεως.

HENRY BAERLEIN

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ τρίτον μέρος.

ΟΙ ΑΓΩΝΕΣ, ΤΟ ΑΙΜΑ ΚΑΙ ΑΙ ΘΥΣΙΑΙ ΜΑΣ ΗΓΝΟΗΘΗΣΑΝ

ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΑΠΕΡΡΙΨΑΝ ΤΑ ΔΙΚΑΙΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Δὲν ἀπεδέχθησαν τὴν μεταβολὴν εἰς τὰ Ἑλληνοβουλγαρικὰ σύνορα

ΑΝΕΓΝΩΡΙΣΑΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΑΛΒΑΝΙΑΝ ΩΣ ΣΥΜΜΑΧΟΝ!

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΥΜΦΩΝΟΥΝ ΠΑΝΤΟΤΕ ΕΙΣ ΒΑΡΟΣ ΜΑΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 3. ('Ιδ. ὑπ.).— Τὸ Συμβούλιον τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐξωτερικῶν κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν συνεζήτησε μεταξὺ ἄλλων τὸ ζήτημα τῆς ἑλληνοβουλγαρικῆς μεθορίου. Ἡ Γαλλία, αἱ Ἡν. Πολιτεῖαι καὶ ἡ Ρωσσία ἀπεδέχθησαν νὰ μὴ γίνῃ καμμία μεταβολή, ἀλλὰ ὁ κ. Μπέβιν ἐζήτησε νὰ τοῦ δοθῇ χρόνος ὅπως ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα. μολονότι, ὡς εἶπε, θεωρεῖ τὸ πρᾶγμα κατ' ἀρχὴν παραδεκτόν. Οὐδεμία ὀχύρωσις θὰ κατασκευασθῇ ἐκατέρωθεν τῶν συνόρων μετὰ τὴν ἐπικύρωσιν τῆς συνθήκης.

Κατὰ τὴν συζήτησιν τοῦ σημείου αὐτοῦ ὁ κ. Μόλοτωφ προεκάλεσε γέλωτας ὅταν εἶπε:

— Συνεφωνήσαμεν διὰ τόσα ἄλλα ζητήματα ὥστε ἠμποροῦμε νὰ μείνωμεν σύμφωνοι καὶ εἰς αὐτό.

Αἱ ἐπανορθώσεις

Οἱ ὑπουργοὶ καθώρισαν ἐν συνεχείᾳ ὅπως ἡ Ἑλλὰς καὶ ἡ Γιουγκοσλαυΐα, λάδουν ἑκάστη ἀνὰ 150.000.000 δολλάρια ὡς ἐπανορθώσεις ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν καὶ τὴν Βουλγαρίαν, δὲν ἠδυνήθησαν ὅμως νὰ συμφωνήσουν ἐπὶ τῆς ἀναλογίας τῶν ποσῶν τὰ ὁποῖα θὰ καταδοθῇ ἑκάστῃ.

Κατὰ τὴν ἰδίαν συνεδρίασιν, ἀπεφασίσθη νὰ ἀποκλεισθῇ ὁριστικῶς ἡ Ἰταλία καὶ νὰ μὴ συμμετέχῃ τοῦ λοιποῦ εἰς τὴν ἐν Ἑλλάδι Διεθνῆ Οἰκονομικὴν Ἐπιτροπὴν Ἐλέγχου.

Μακρὰ συζήτησις ἐγένετο ἐπὶ τοῦ ἀπὸ πολλοῦ ὑφισταμένου ζητήματος τοῦ ἂν χώρα τις μὴ ὑπογράφουσα τὰς συνθήκας θὰ ἠδύνατο νὰ ἀπολαμβάνῃ τῶν ἐξ αὐτῶν εὐεργετημάτων. Ὁ Ἄγγλος ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπέβιν εἶπεν ὅτι, ὑποτιθεμένου ὅτι οἱ Τέσσαρες Μεγαλοι ἤθελον ὑπογράψει τὰς συνθήκας, θὰ εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ ἀπασφρουν τὰ στρατεύματα των, ἐὰν ὅμως ἡ Γιουγκοσλαυΐα δὲν ὑπογράψῃ, αὕτη θὰ ἠδύνατο νὰ διατηρήσῃ τὰ στρατεύματά της εἰς κατεχομένας περιοχάς. Ὁ κ. Μολότωφ ἐν τέλει ἐδέχθη τὴν ἀρχὴν ὅτι οὐδεμία χώρα πρέπει νὰ εὑρεγετηθῇ ἐκ τῶν συνθηκῶν ἂν δὲν ἐπικυρώσῃ αὐτάς. Τὸ ζήτημα παρεπέμφθη εἰς τοὺς ἀναπληρωτὰς τῶν ὑπουργῶν πρὸς καταρτισμὸν τῆς σχετικῆς διατυπώσεως.

ΔΕΚΤΗ ΚΑΙ Η ΑΛΒΑΝΙΑ

Οἱ ὑπουργοὶ συνεφώνησαν γενικῶς ὅπως ἡ Ἀλσανία γίνῃ δεκτὴ εἰς τὸν Ὀργανισμὸν τῶν Ἡνωμένων Ἐθνῶν ὡς συμμαχικὴ χώρα ἀπολαμβάνουσα ὅλων τῶν εὐεργετημάτων τῶν συνθηκῶν.

ΑΛΓΕΙΝΗ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ, 3. ('Ιδιαίτερον τηλεγράφημα τοῦ «Ἔμπρός».— Ἡ ἀπώλεια διὰ τὴν Ἑλλάδα τοῦ ζητήματος τῶν βουλγαρικῶν συνόρων, ἀναγγελθεῖσα σήμερον τὴν πρωΐαν, προεκάλεσεν ἀλγεινὴν ἐντύπωσιν μεταξὺ τῶν ἑλληνικῶν διπλωματικῶν κύκλων μολονότι τοῦτο ἀνεμένετο. Πάντως, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἀποτελεῖ τώρα ἐλπίδα εἶναι μὲ τὴν διατυπωθεῖσαν ὑπὸ τοῦ κ. Μπέβιν ἐπιφύλαξιν, μήπως δυνηθῇ ὁ σύριος φιλικιούμενος ἐκ Νέας Ὑόρκης κ. Τσαλδάρης νὰ ἐπαναφέρῃ τὸ ζήτημα.

Πολλαὶ ἐλπίδες ὅμως δὲν ὑφίστανται, διότι ἐπάρχει ἐπίσης ὁ φόβος μήπως ὁ κ. Μολότωφ τὴν τελευταίαν στιγμὴν ἀρνηθῇ νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἀποστρατιωτικοποίησιν τῆς βουλγαρικῆς μεθορίου.

Οἱ ἐνταῦθα ἑλληνικὸ κύκλοι, ἀνησυχοῦν ζωηρὸς διότι δὲν ἠρλαμβάνεται εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τὸ ζήτημα τῆς Βορείου Ἠπείρου.

Ὅπως πληροφοροῦμαι θὰ καταβληθοῦν μεγάλαι προσπάθειαι ὅπως τὸ ζήτημα τοῦτο ἀχθῇ πρὸς συζήτησιν, ἐφόσον οἱ Ἄγγλοι συμφωνήσουν μὲ τὰς ἑλληνικὰς ἀπόψεις, μετὰ τὴν ἀφιξιν τοῦ κ. Τσαλδάρη. Ἄλλωστε αἱ ἰδιαίτεραι πληροφορίαι δεδαιοῦν τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Μολότωφ ἐπέσπευσε τὴν συζήτησιν πρὸς τὸν σκοπὸν νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἐξέτασιν τοῦ ζητήματος, ὅτε ὁ κ. Τσαλδάρης, θὰ εὑρίσκετο εἰς Νέαν Ὑόρκην.

Μᾶς ὁμιλεῖ ὁ στρατάρχης Μοντγκόμερυ:

ΣΥΝΘΗΜΑ, Η ΕΝΩΣΙΣ

ΕΛΠΙΖΕΙ ΕΙΣ ΤΗΝ ΕΙΡΗΝΗΝ

Ὁ στρατάρχης Μοντγκόμερυ ἀνεκηρύχθη χθὲς ἐν ἐπισήμῳ τελετῇ διδάκτωρ τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

Μετὰ τὴν ἀνακήρυξίν του ταύτην καὶ ἐνώπιον ἐπιβλητικῆς συγκεντρώσεως ὁ Βρεταννὸς στρατάρχης ἐξέφρασε τὴν μεγάλην χαρὰν του διὰ τὸ γεγονὸς καὶ ἀνεφανήσθη ἑτέρας τελετῆς ἐν Ἀθήνοις καθ' ἣν ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμος δημότης τῆς πόλεως.

Καὶ συνέχισεν:

«Ὀσάκις ἐπισκέπτομαι τὴν ὡραίαν πόλιν σας πάντοτε ἀνέρχομαι εἰς τὴν Ἀκρόπολιν διὰ νὰ θαυμάσω τὴν μεγαλοπρεπῆ δύσιν ὅταν ὁ ἥλιος ἐξαφανίζεται εἰς τὸν βραδυνὸν ὁρίζοντα. Ὅταν εὑρίσκομαι ἐκεῖ ἐπάνω σταματῶ καὶ ἀναλογίζομαι ἐπ' ὀλίγον τὸ ἔνδοξον παρελθόν σας. Εἶναι ὅμως πολὺ ἐπικίνδυνον νὰ ἀποροφήσεθα ἀπὸ τὸ μεγαλεῖον τοῦ παρελθόντος ἂν αἱ σκέψεις μας δὲν εἶναι ἀντικειμενικαί, ἂν δὲν εἴμεθα ἕτοιμοι νὰ ἀρυσθῶμεν διδάγματα ἀπὸ τὰ σφάλματα τοῦ παρελθόντος. Μὲ μίαν νοοτροπίαν τοιαύτην θὰ δυνηθῶμεν νὰ ἀντλήσωμεν δύναμιν ἀπὸ τὸ παρελθὸν καὶ νὰ ἐμπνευσθῶμεν ἀπὸ αὐτὸ τὸ μέλλον. Ἐγὼ ὁ ἴδιος ὅταν σκέπτωμαι τὸ παρελθὸν ἐνθυμοῦμαι πάντα τοὺς λόγους τοῦ Μαϊτερλιγκ:

«Τὸ παρελθὸν δὲν εἶναι γιὰ μένα παρὰ ἡ παραμονὴ τοῦ αὔριο. Ἡ ψυχή μου παλεύει μὲ τὸ μέλλον μου».

Τί μπορεῖτε νὰ διδαχθῆτε ἀπὸ τὸ παρελθόν σας; Ἀσφαλῶς τὴν ἀφροσύνην τῶν ἐσωτερικῶν ἐρίδων. Εἰς τοὺς ἀρχαίους χρόνους τί ἦτο ἐκεῖνο ποὺ ἐπέφερε τὸ τέλος τῆς περιόδου τοῦ μεγαλείου σας; Ἡ τοῦ βεβαίως ἡ ἀδιάκοπος διαμάχη μεταξὺ τῶν ἰσχυρῶν Ἑλληνικῶν πόλεων ἐκείνης τῆς ἐποχῆς.

Ἐὰν ἠδυνάμην νὰ ἐπισκεφθῶ αὐτὴν τὴν στιγμὴν τοὺς Δελφοὺς θὰ ἤπιζα ν' ἀκούσω τὸν Χρησμὸν τὸν ὁποῖον ὁ Λογκφέλλρου παραθέτει εἰς τὸ ποίημά του «ΗΙΑΒΑΤΗΑ»:

«Ὦ! παιδιά μου φτωχὰ μου παιδιά!
Ἀκοῦστε τὰ λόγια τῆς σωφροσύνης,
Ἀκοῦστε τί σᾶς προμηνάει
Ὁ Κύριος τῆς ζωῆς ποὺ σᾶς ἔπλασε.
Γιατὶ δὲν εἴσαστε ἱκανοποιημένοι;
Γιατί; κυνηγᾶτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον;
Κουράστηκα πιὰ μὲ τοὺς καυγάδες σας
Κουράστηκα πιὰ μὲ τοὺς πολέμους καὶ
(τὸ αἷμα ποὺ χύνεται.
Κουράστηκα μὲ τὶς ἱκεσίες σας γιὰ
(ἐκδίκηση,
Μὲ τὶς διαμάχες σας καὶ τὶς διαφο-
(νίες σας.
Ἡ ἕνωση εἶναι δλη ἡ δύναμή σας.
Ἡ διχόνοια εἶναι ὁ μεγάλος σας
(κίνδυνος.
Γι' αὐτὸ ἀπὸ τώρα καὶ μπρὸς εἰρη-
(νεύετε
Καὶ ζῆστε μαζὶ σὰν ἀδέρφια.»

Τὸ νόημα εὑρίσκεται εἰς τὸ ἀπόσπασμα αὐτό:

«Ἡ ἕνωση εἶναι δλη ἡ δύναμή σας.
Ἡ διχόνοια εἶναι ὁ μεγάλος σας
(κίνδυνος.»

Εἶμαι στρατιώτης. Ἠγωνίσθην εἰς δύο μεγάλους καὶ τρομακτικοὺς πολέμους, καὶ κατὰ τὸν τελευταῖον εἶχα τὴν τιμὴν νὰ διοικῶ μερικὰς ἀπὸ τὰς ἱδικάς σας μονάδας. Κατὰ τὴν μάχην τοῦ Ἐλ Ἀλαμέϊν ἡ ὁποία ἀπετέλεσε τὴν καμπὴν εἰς τὴν Ἱστορίαν τῶν Δυτικῶν Συμμάχων οἱ Ἕλληνες στρατιῶται ἐπολέμησαν μαζί μου σύντροφοι ἐν ὅπλοις.

Τὸ μεγαλύτερο μέρος τῆς ζωῆς μου τὸ ἀφιέρωσα εἰς τὰς μάχας. Τώρα ἐλπίζω νὰ ζήσω ἐν εἰρήνῃ. Ἔχω ἐπὶ πεποίθησιν ὅτι τὰ Ἡνωμένα Ἔθνη θὰ δυνηθοῦν νὰ ἐξομαλύνουν τὰς δυσχερείας των καὶ νὰ δημιουργήσουν τὰς προϋποθέσεις μιᾶς μακροχρονίου καὶ σταθερᾶς εἰρήνης. Μετ

Σημειωσεις

ΑΜΕΣΩΣ

Αν αληθεύουν τὰ γραφέντα περὶ ἐκνευροστήτων εἰς τὸ κέντρον κάποιου Ἑλληνοσοβιετικοῦ Συνδέσμου Βέλου, ἀναμένομεν ἄμεσον ἐπιβολὴν ἀμειλίκτων κυρώσεων ἐναντίον τῶν ἐνόχων. Εἶνε πάρα πολὺ ἠλίθιον νὰ δίδωμεν τόσον ἄγαρμπα προσχήματα. Εἶναι ἐγκληματικόν. Εἶναι καὶ ἐπικίνδυνον.

Επι του «Αβερωφ»

Ἡ ἐπέτειος τῆς ἐνδόξου ναυμαχίας τῆς Ἕλλης, ἡ ὁποία ἐωρτάσθη χθὲς εἰς τὸν Ναύσταθμον ἐπὶ τῆς θρυλικῆς ναυαρχίδος, ἔγινε εὐκαιρία ὅπως ἀποδειχθῇ ὅτι ὁ παλαιὸς διχασμὸς ἔχει κλείσει ὁριστικῶς. Ὁ Βασιλεὺς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῆς Βασιλικῆς κυβερνήσεως ὡμίλησαν διὰ τὸν Παῦλον Κουντουριώτην, ὅστις ἀπέρριψε τῷ 1916 διάσημα καὶ ἀμφιμασχάλια διὰ νὰ μετάσχῃ εἰς τὸ κίνημα τῆς Θεσσαλονίκης, ὄχι μὲ τὴν φρασεολογίαν τοῦ διχασμοῦ, ἀλλὰ μὲ τὴν γλῶσσαν τοῦ 1912 καὶ ἐκείνην ποὺ θὰ μεταχειρισθῇ ἡ Ἱστορία διὰ τὸν κορυφαῖον ἥρωα τῶν Βαλκανικῶν πολέμων. Δὲν ἠμποροῦσε νὰ ὑπάρξῃ καλλιτέρα ἀπόδειξις ὅτι ὁ ἀληθινὸς Ἑλληνισμὸς ἔχει πάλιν συνενωθῇ.

Εκ λαθους

Ὅσα ἐδημοσίευσε προχθὲς ὁ συνεργάτης μας κ. Σ. Μελᾶς περὶ τοῦ Μητροπολίτου Φλωρίνης ὀφείλονται εἰς ἐσφαλμένας πληροφορίας. Ὁ σεβασμιώτατος Βασίλειος, καταλέγεται μεταξὺ τῶν ὀλίγων ἐπισκόπων, οἱ ὁποῖοι κατὰ τὴν κόλασιν τῆς κατοχῆς δὲν ἐγκατέλειψαν τὸ ποίμνιόν των οὔτε ὥραν. Τί σημαίνει δὲ τοῦτο προκειμένου περὶ περιοχῆς ὡς ἡ Φλώρινα, δὲν χρειάζεται νὰ προστεθῇ. Ἀκριβῶς δὲ διὰ τὴν ἡρωϊκὴν ἐθνικὴν καὶ χριστιανικὴν συμπεριφορὰν του προεκρίθη πέρυσιν ὁπως ἀποτελέσῃ μέλος τῆς ἀριστίνδην Ἱερᾶς Συνόδου. Ἔκτοτε εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ εὑρίσκεται εἰς τὴν πρωτεύουσαν, ἀναπληροῦμενος εἰς τὴν ἔδραν του ἀπὸ τὸν Ἰσαΐριον εἰς ἦθος καὶ δράσιν ἀρχιερατικὸν ἐπίτροπον. Ἐν τούτοις, ὁ σεβασμιώτατος Βασίλειος, κατὰ τοὺς τελευταίους αὐτοὺς μῆνας τῆς κρίσεως καὶ τοῦ κινδύνου εἰς τὴν Βόρειον Ἑλλάδα, δὲν ἐδίστασε νὰ μεταβῇ κατ' ἐπαναλῆψιν εἰς Φλώριναν καὶ νὰ ἐμψυχώσῃ τὸ ποίμνιόν του, ἐγκαταλείπων τὰ ἐδῶ συνοδικὰ ἔργα του. Ἂν ὅλοι ἐμιμοῦντο τὴν δράσιν του, τὰ πράγματα θὰ ἦσαν δέβαια καλύτερα. Καὶ ἀν πάλιν ἡ Σύνοδος διελύετο καὶ οἱ συνοδικοὶ ἔμειναν ἐλεύθεροι, ὁ Βασίλειος θὰ εὑρίσκετο εἰς τὴν Φλώριναν.

Διαμαρτυριαι

Δὲν ἠμιλοῦμεν ὅτι ὁ καλύτερος τρόπος διαμαρτυρίας εἶτε διὰ τὴν κακομεταχειρίσεις μας εἶτε τὰς ἐθνικάς μας διεκδικήσεις εἶτε διὰ τὴν κατὰ τῆς χώρας ἀπιθωλὴν, εἶναι ἡ ἀποχὴ ἀπὸ τὰς ἐρασίας. Καὶ ἀπορούμεν πῶς πρὸ ἡμερῶν οἱ δουλευταὶ Θεσσαλίας ἐτέθησαν ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ λαοῦ τῆς Λαρίσης, τὸν ὁποῖον ὠδήγησαν εἰς 24ωρον ἀπεργίαν, ὅταν ἀσφαλῶς εἰς τὴν ἐφάρμον ἐπίθεσιν τῶν μισθοφόρων τοῦ Μπούλκες καὶ τῶν μητραλοιῶν τῶν βουνῶν, εἰς τὸν στραγγαλισμὸν τῶν ἐθνικῶν μας δικαίων, πρέπει νὰ ἀπαντῶμεν μὲ προσήλωσιν εἰς τὸ καθῆκον καὶ ἀφοσίωσιν εἰς τὴν παραγωγικὴν ἐργασίαν μας. Τὴν ἀλθέλεαν αὐτὴν τὴν ἀντεληφθησαν περισσότερον τῶν δουλευτῶν Λαρίσης οἱ ὑπάλληλοι τῶν ΣΕΚ. Ἦσαν οἱ μόνοι οἱ ὁποῖοι διεμαρτυρήθησαν ἐντόνως προσελθόντες εἰς τὰς ἐργασίας των.

Ο Εδεσσης

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ἀναγνώσας τὰ κατὰ σειρὰν ἄρθρα περὶ τῆς ἐν Μακεδονίᾳ καταστάσεως τοῦ κ. Σπ. Μελᾶ, εἰς τὴν ἔγκριτον ὑμῶν ἐφημερίδα, μὲ κατάπληξιν εἶδον καὶ ὁρισμένους ὑπαινιγμοὺς θίγοντας τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην Ἐδέσσης.

Εἶμαι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζω (ὡς ἐκ τῆς συνεχοῦς μετὰ τῶν Βορείων Ἐπαρχιῶν ἐπικοινωνίας) ὅτι ὁ Μητροπολίτης Ἐδέσσης οὐδ' ἐπὶ στιγμὴν ἀπεμακρύνθη τῆς ἕδρας του καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς δουλείας, μετὰ τὴν ἐξ Ἐδέσσης τὸ φθινόπωρον τοῦ 1941, εἰς ἐποχὴν δηλαδὴ καθ' ἣν οἱ πάντες ἐγκατέλιπον τὴν Ἐπαρχίαν.

Εἰς ὅλους δὲ εἶναι γνωστοὶ οἱ ἀγῶνες, τοὺς ὁποίους διεξήγαγε τόσον κατὰ τὰς ζοφερὰς ἡμέρας τῆς Κατοχῆς, ὅσον καὶ κατὰ τὸ Δεκεμβριανὸν Κίνημα καὶ τὴν μετ' αὐτὸ ἐποχήν, οἱ τόσον καρποφόροι διὰ τὸ ποίμνιόν του.

Ἐὰν δὲ ἐξελέγη μέλος τῆς ἀριστίνδην Συνόδου καὶ, ἐὰν τὸ Πατριαρχεῖον Κων/πόλεως καὶ ἡ Κυβέρνησις, ἐθεώρησαν αὐτὸν ὡς τὸν πλέον κατάλληλον νὰ μεταθῇ, ὡς ἐθνικὴ ἀνάγκη, καὶ διοικήσῃ ἐκκλησιαστικὸς τὴν προσφιλῆ Δωδεκάνησον δι' ὀλίγους μῆνας, δὲν πταίει νομίζω διὰ τοῦτο ὁ Σεβ. Ἱεράρχης.

Περὶ τῆς ὀλιγοημέρου εἰς Λονδῖνον ἀπουσίας, νομίζω ὅτι δὲν δύναται νὰ γίνῃ κἀν λόγος, διότι γνωρίζω καλῶς ὅτι, εὑρισκόμενος εἰς τὴν Ἐπαρχίαν του, παρεκλήθη ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν νὰ κατέλθῃ ἐσπευσμένως εἰς Ἀθήνας, ἵνα συνοδεύσῃ τὸν Μακαριώτατον εἰς τὸ ταξείδιόν του.

Ταῦτα πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας.

Μετὰ πλείστης τιμῆς
Θ. ΣΑΜΑΡΑΣ

ΔΗΜΟΣ ΠΑΛ. ΦΑΛΗΡΟΥ

Τὴν δωδεκάτην (12ην) Δεκεμβρίου 1946 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11ην π.μ. ἐνεργηθήσεται πρόχειρος μειοδοτικὴ δημοπρασία διὰ τὴν προμήθειαν μιᾶς καινουργοῦς γραφομηχανῆς διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν Γραφείων τοῦ Δήμου.

Οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὅρων προσερχόμενοι εἰς τὰ Γραφεῖα κατὰ τὰς ἐργασίμους ἡμέρας καὶ ὥρας.

Ἐν Παλαιῷ Φαλήρῳ τῇ 2 Δεκεμβρίου 1946.

Ὁ Δήμαρχος
Ι. ΝΤΑΒΑΡΗΣ

Η ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΚΡΑΤΙΚΩΝ ΠΡΟΜΗΘΕΙΩΝ

Ἀνακοινοῖ
Ὅτι θέλει διενεργήσει ὁ κάτωθι διαγωνισμὸς

ΠΡΟΜΗΘΕΙΑΙ

1) Τὴν 9)12)46 ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 12 μ. ὁ διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἀνάδειξιν χορηγητοῦ εἰδῶν παντοπωλείου δι' ἅπαντα τὰ Ἱδρύματα. Ὅροι καὶ λοιπαὶ πληροφορίαι εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Υ.Κ.Π. (Τσώρτσιλ 29).

ΠΩΛΗΣΙΣ ΟΙΚΟΠΕΔΟΥ

Πωλεῖται οἰκόπεδον ἀνατολικὸν, πήχων 480 ἐπὶ Λεωφόρου 24 μέτρων μεταξὺ Ἁγίας Ἐλεούσης καὶ Λεωφόρου Συγγροῦ. Πληροφορίαι 4—7 μ. μ. Τηλέφωνον 28.878. Μεσῖται ἀποκλείονται.

Ο ΜΟΝΤΓΚΟΜΕΡΥ ΕΙΣ ΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΝ

Ἀπὸ τὴν χθεσινὴν ἐπίσκεψιν τοῦ στρατάρχου Μοντγκόμερυ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον καθ' ἣν οὗτος ἀνεκηρύχθη ἐπίτιμος διδάκτωρ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ διὰ τὴν ὁποίαν γράφομεν εἰς ἄλλην στήλην.

ΤΟ ΑΡΙΣΤΟΥΡΓΗΜΑ ΤΟΥ ΜΙΣΤΡΑΛ

ΜΙΡΕΪΓ

ΔΙΑΣΚΕΥΗ ΤΗΣ κ. ΛΙΛΙΚΑΣ ΝΑΚΟΥ

18ον

Αὐτὰ μονάχα μπόρεσε καὶ εἶπε στὸ περιβολαρόπουλο, ποὺ εἶχε κιόλας γοητευθῆ ἀπὸ τὴν συντροφιὰ τῆς Μιρέϊγ. Καὶ μόνο του τὸ περιβολαρόπουλο σηκώθηκε νὰ πάῃ νὰ τὴ δρῆ!...

Μὰ ἡ Μιρέϊγ ἤταν πολὺ μακρυά!.. Δὲν ἤταν εὔκολο νὰ τὴν προφτάσουν!.. Βαδίζαν μὲ τὰ πόδια! Δὲν εἶχαν προνοήσει τοὺ λάχιστον νὰ πάρουν μιὰ σοῦστα ἢ ἕνα ἄλογο γιὰ νὰ τὴν προφτάσουν...

⁂

Ὅταν ἡ Μιρέϊγ ἔφτασε ἔξω ἀπὸ τὸ Ἄρλ, κάθησε σὲ μιὰ πεζούλα, γύρω ἀπὸ ἕνα πηγάδι.

Μιὰ κοπέλλα ποὺ τὴν εἶδε σ' αὐτὴ τὴν κατάστασι σίμωσε κοντά της καὶ τῆς εἶπε:

—Μοιάζεις σὰν ἄρρωστη μικρούλα μου.. Δὲν ἤταν σωστὸ νὰ πάῃς τὸ δρόμο μὲ τέτοια ζέστη! Ἔλα μέσα στὴν αὐλή μας νὰ ξα ποστάσῃς ἀπὸ τὴν κούρασι...

Κι' ἡ Μιρέϊγ, τὴν ὥρα ἐκείνη σὰ νὰ ζοῦσε σ' ἕνα ὄνειρο, ἀκολούθησε τὴ κοπέλλα ποὺ τόσο φιλάνθρωπα τὴν πῆρε στὸ σπίτι της. Πέρασαν μιὰ μεγάλη αὐλόπορτα μπῆκαν σ' ἕνα πλακόστρωτο γιομάτο βασιλικοὺς μὲ κλάστρες. Σὲ λίγο βρέθηκαν μπροστὰ σ' ἕνα χαμηλὸ κάτασπρο σπιτάκι, ὅπου μιὰ γερόντισσα ἔπλεκε καθισμένη σ' ἕναν ἴσκιο.

—Μητέρα! τῆς λέει ἡ κοπέλλα, σοῦ ἔφερα μέσα ἐδῶ νὰ ξαποστάσῃ τούτη ἐδῶ τὴ διαβάτισσα. Εἶ νε κατάκοπη! Κι' εἶναι τόσο νέα μαννούλα μου. Τῆς ἐπιτρέπεις νὰ φάῃ μαζύ μας τὸ μεσημέρι μάννα μου;

Μὰ ἡ Μιρέϊγ, δὲν εἶχε οὔτε κουράγιο οὔτε διάθεσι νὰ φάῃ εὔτε καὶ νὰ κουβεντιάζῃ! Ζήτησε μόνον γιὰ τῆς ἐπιτρέψουν νὰ ξαπλώσῃ κάτω ἀπὸ τὸν ἴσκιο, μιᾶς μεγάλης μουριᾶς ποὺ βρίσκονταν στὴ μέση τῆς μεγάλης αὐλῆς. Αὐτὸ βοήθησε τοὺς ἀνθρώπους ποὺχε ξαποστείλει ὁ πατέρας της, νὰ φτάσουν ἔως τὴ πόλι τοῦ Ἄρλ, Ψάξαν παντοῦ, ἀλλὰ πουθενὰ δὲν βρῆκαν τὴ Μιρέϊγ. Καὶ βεβαίως ἦταν ἀδύνατον νὰ τὴν βροῦνε γιατὶ πλάγιαζε στὴν αὐλὴ τῆς φιλόξενης οἰκογένειας.

Οἱ ἀπεσταλμένοι τοῦ Ραμὸν δὲν μποροῦσαν νὰ φανταστοῦν πῶς ἡ Μιρέϊγ βρισκόνταν στὸ σπίτι ἐκεῖνο τῆς εὐγενικῆς κοπέλλας. Ἡ στενοχώρια τους δὲν περιγράφονταν. Γιατί, τὸ σπουδαιότερο ἀπ' ὅλα ἤταν, ὅτι δὲν τολμοῦσαν νὰ γυρίσουν πίσω στὸ ἀφεντικό τους καὶ νὰ τοῦ ποῦνε πῶς ἡ κόρη του χάθηκε.

Κι' ἔτσι ὅπως ἤσαν ἀπηλπισμένοι κι' ἀπογοητευμένοι ἀπὸ τὴ μάταιη ἀναζήτησι, κάθησαν σὲ μιὰ ταβερνοῦλα ποὺταν κοντὰ στὸ μεγάλο δρόμο καὶ ποὺ εἶχε, σὰ διακριτικὸ σημάδι, μιὰ μεγάλη λεύκα. Κι' ἀποκεῖ ἠλπίζαν μήπως ἡ κοπέλλα πέρναγε ἀπὸ τὸ δρόμο ὁπότε ἀσφαλῶς θὰ τὴν ἐβλέπαν.

Μὰ τὸ κρασὶ ἤταν καλὸ στὴ ταβέρνα καὶ τόνα ποτηράκι ἔφερνε τ' ἄλλο... Καὶ μαζὺ ἡ δροσιὰ τῆς μεγάλης λεύκας ἔκανε πιὸ ὅμορφο τὸ περιβάλλον τὴν ὥρα ἐκείνη...

Κι' ὅπως ἤσαν κατακουρασμένοι ἀπὸ τὸ δρόμο κι' ἀπὸ τὴ φοβερὴ ἐπίδρασι τῆς ζέστης μερικοί, ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τοῦ Ραμόν, ζαλισμένοι ἀπὸ τὸ κλυκόπιοτο κρασί, ἀποκοιμήθηκαν μέσα στὸ χάνι. Ἔμειναν μερικοί, ἀλλὰ κι' αὐτοὶ συνέκιζαν τὸ πιοτό!...

Ὅταν πέρασε τὸ μεσημέρι ἡ Μιρέϊγ σηκώθηκε, χαρέτησε τὴν οἰκογένεια ποὺ τὴ φιλοξένησε ἐκδηλώνοντας τὶς εὐχαριστίες της μὲ μεγάλη εὐγένεια καὶ ξαναπῆρε τὸ δρόμο γιὰ τὶς Ἅγιες Μαρίες. Ἐνῶ περπατοῦσε ἐνοιωθε πὼς ζοῦσε ἕνα ὄνειρο, ἕνα ὄνειρο μὲ μεγάλη διάρκεια, πλημμυρισμένο ἀπὸ ὅμορφες περιπέτειες. Τὰ πόδια της τῆς φαίνονταν πὼς δὲν πατοῦσαν στὴ γῆ κι' ἡ ψυχή της ἐπαιρνε κάθε λίγο καὶ καινούργιο κουράγιο!... Γι' αὐτὸ κι' ὁ δρόμος τῆς φαινόταν εὔκολος κι' οἱ κινήσεις της ἐλεύθερες ζωηρές!...

Ἔτσι, ὅπως περπατοῦσε πρὸς τὸ δειλινὸ κι' ἐνῶ ὁ ἥλιος ἐγερνε πρὸς τὴ δύσι του, φάνηκαν ἀπὸ μακρυὰ οἱ χρυσοὶ τροῦλοι τῆς ἐκκλησίας!... Ἤταν τόσο φανταστικὸ τὸ θέαμα ποὺ ἔδιναν τὴν ἐντύπωσι ἔτσι ὅπως ἔλαμπαν, σὰν τρεῖς χρυσοὶ ἥλιοι.

Ἡ Μιρέϊγ στὸ θέαμα ἐκεῖνο, ποὺ μὲ τόση μεγαλοπρέπεια παρουσιάζονταν μπροστὰ στὰ μάτια της, γονάτισε στὴ γῆ εὐλαβικὰ καὶ προσευχήθηκε.

— Σᾶς εὐχαριστῶ Ἅγιες Μαρίες ποὺ μ' ἀξιώσατε νὰρθῶ κοντά σας, κοντὰ στὸ σπίτι σας, νὰ προσκυνήσω τὴ χάρι σας!... Δῶστε μοῦ κουράγιο νὰ φτάσω ὡς τὸ κατῶφλι τοῦ σπιτιοῦ σας, γιατὶ τὰ ποδαράκια μου δὲν μὲ κρατοῦνε πολύ!... Βοηθῆστε μ' Ἅγιες μου Μαρίες!...

Καὶ μὲ κόπο πολὺ ἡ Μιρέϊγ τράβηξε τὸ δρόμο ποὺ ὁδηγεῖ στὴν ἐκκλησία μέσα ἀπὸ τὸ χωριό.

Οἱ γυναῖκες τοῦ χωριοῦ πίσω ἀπὸ τὰ τζάμια τῶν παραθυριῶν, κοίταζαν τὴν κοπέλλα ποὺ τρίκλιζε περπατώντας, καὶ ποὺ εἶχε τὰ πόδια της σκονισμένα καὶ ματωμένα.

Ἡ συμπαθητικὴ μορφὴ τῆς Μιρέϊγ, ἔκανε ὅλους τοὺς χωρικοὺς ποὺ τὴ συναντοῦσαν στὸ δρόμο νὰ γυρίζουν καὶ νὰ τὴ κυττάζουν μ' ἐνδιαφέρον...

(Ἀκολουθεῖ)

ΝΕΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΝ

ΘΕΑΜΑΤΑ

(Θεσσαλονίκης)

ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΙ

ΓΙΤΑΝΙΑ: Ταγγέρη. ΔΙΟΝΥΣΙΑ: Μία νύκτα στὸ Ρίο. ΗΛΥΣΙΑ: Δράκος Γέννα. ΠΑΛΛΑΣ: Γυναῖκα τοῦ ὀλέθρου. ΑΛΚΑΖΑΡ: Ματωμένος πύργος. ΑΠΟΛΛΩΝ: Ὁ μαῦρος πειρατής. ΕΘΝΙΚΟΝ: Κατάσκοποι τῆς νύχτας. ΚΡΟΝΟΣ: Τρεῖς τρελλοὶ ἀστυνόμοι. ΑΙΓΑΗ: Ἡ νῆσος τῶν χαμένων θησαυρῶν. ΙΛΙΟΝ: Τὰ πέντε χαμίνια. ΠΛΑΤΕ: Τὸ ἀηδόνι τῆς ἀνατολῆς. ΠΑΝΘΕΟΝ: Κατάσκοποι τοῦ Ἀλαμεῖν. ΦΟΙΝΙΞ: Σκιὲς Παραδείσου.

ΣΥΣΚΕΨΙΣ
ΔΙΑ ΤΑ ΜΑΚΕΔΟΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

Κατόπιν τῶν ὑπὸ τοῦ «Ἐμπρὸς» δημοσιευθέντων ἐν σχέσει μὲ τὴν Διοικητικὴν κατάστασιν εἰς τὴν Κεντρικὴν Μακεδονίαν μὲ τὰ ὁποῖα παρέχεται πλήρης εἰκὼν τῆς ὑποτυπώδους ὑπάρξεως ὑπηρεσιῶν διοικητικῶν, δικαστικῶν, ΤΤΤ, ἀστυνομικῶν, προνοίας, ὑγιεινῆς καὶ πρὸ παντὸς ἐκπαιδεύσεως, ὁ ὑπουργὸς Βορείου Ἑλλάδος κ. Ροδόπουλος ἐκάλεσε διὰ σήμερον εἰδικὴν σύσκεψιν.

Τῆς συσκέψεως μετέσχον οἱ διευθυνταὶ ὅλων τῶν ἀνωτέρων Ὑπηρεσιῶν, ἡτοι οἱ Διευθυνταὶ καὶ Γεν. Ἐπιθεωρηταὶ Μέσης καὶ Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως, Γεωργίας, Προνοίας, Δημοσίων Ἔργων, Δημοσίας Ὑγείας, Ἐσωτερικῶν, Εἰσαγγελεὺς Ἐφετῶν, ΤΤΤ, Οἰκονομικῶν.

Ὁ κ. ὑπουργὸς ἐζήτησε πληροφορίας παρ' ἑνὸς ἑκάστου περὶ τῆς λειτουργίας τῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς τὴν Κεντρικὴν Μακεδονίαν ἰδίᾳ εἰς τοὺς Νομοὺς Κιλκίς, Βερροίας, Ἐδέσσης, Φλωρίνης, ἐπαρχίας Γιαννιτσῶν, Ἀρδείας, Ἀλμωπίας, τῆς δυνάμεως τῶν ὑπηρετούντων ὑπαλλήλων, τῶν τοποθετηθέντων καὶ μὴ εὐρισκομένων εἰς τὰς θέσεις των κλπ.

Μετὰ ταῦτα ἐξητάσθησαν αἱ ὑπηρεσιακαὶ ἀνάγκαι καὶ ἡ ὑπάρχουσα ὀυνατότης εἰς ὑπαλλήλους καὶ ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ προβῇ εἰς τὴν λῆψιν διαφόρων μέτρων ἐντὸς τῆς σήμερον ἢ αὔριον.

Η ΔΙΑΛΕΞΙΣ ΤΟΥ ΚΛΘΗΓΗΤΟΥ ΤΟΥ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ κ. Π. ΖΕΠΠΟΥ

Εἰς τὸ ἀμφιθέατρον τοῦ Πανεπιστημίου μας καὶ ἐν μέσῳ ἐκλεκτοῦ ἀκροατηρίου ὁ καθηγητὴς τοῦ Ἰατικοῦ Δικαίου κ. Παναγιώτης Ζέππος ἔκαμε μίαν ἐξαιρετικὰ ἐνδιαφέρουσαν διάλεξιν μὲ θέμα: «Καῆμπριτς—Ὀξφόρδη».

Ὁ κ. Ζέππος κληθεὶς παρὰ τῶν ὡς ἄνω Πανεπιστημίων εἰς Ἀγγλίαν, παρέμεινεν ἐκεῖ ἐπὶ ἓν ἔτος σχεδὸν, συναποκομίσας ἐκτὸς τῶν καλῶν του ἐντυπώσεων διάφορα ἤθη καὶ ἔθιμα, καὶ ἰδίως πολλὰ ἐνδιαφέροντα ζητήματα ἐπὶ τῆς ἐν γένει μορφώσεως καὶ διαπαιδαγωγήσεως τῶν φοιτητῶν.

Αὐτὰ ὅλα ἐξιστόρησε μὲ μεγάλην εὐγλωττίαν καὶ σαφήνειαν καὶ πολὺ χιοῦμορ ὁ συμπαθέστατος καθηγητὴς ἐνώπιον τοῦ πυκνοτάτου του ἀκροατηρίου, μεταξὺ τοῦ ὁποίου διεκρίναμεν τὸν θεφιλέστατον Ἄγ. Ἀπαμείας κ. Σπυρίδωνα τὸν Γεν. πρόξενον τῆς Ἀγγλίας κ. Νάτ, τὸν πρύταν τοῦ Πανεπιστημίου κ. Βογιατζίδην, τὸν ἀποπρόξενον τῆς Ἀγγλίας κ. Χαλκιᾶν, τοὺς καθηγητὰς τοῦ Πανεπιστημίου Δεληγιάννην, Γάφον, Σπηλιωτόπουλον, Ἐμπειρίκον, Στγάλαν, Πυλαρινόν, Δεληβάνην, Κυριακίδην, Ἀθανασούλην, Παπασταύρου, Κυριαζόπουλον. Ἐπίσης παρέστησαν ὁ πρόεδρος Ἐφετῶν καὶ ἡ δις Ἡλιοπούλου, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Λεράκη, ἡ ἐξ Ἀθηνῶν κ. Ρηγοπούλου, ὁ καθηγητὴς καὶ ἡ κ. Βαλμίδα, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Δανῆ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Παραρᾶ, ὁ κ. καὶ ἡ κ. Ἰωαννίδου, ὁ κ. Δημητριάδης, ἡ δις Νεδέλκου, ὁ διευθυντὴς τοῦ Ὠδείου κ. Καζαντζῆς, ὁ κ. Παπακωνσταντίνου, οἱ δικηγόροι κ. κ. Δίγκας, Ζάγνας, Στράγκας, Βιδάλης, Καπιτογλου, ἡ δις Ρακτιεάν, ἡ δις Βλαχοπούλου, οἱ κ. κ. Νικολαΐδης, Ἠλιάδης, Κοπανᾶς, Σταματιάδης κ. ἄ.

ΕΛΕΟΝΩΡΑ ΤΣΑΟΥΣΟΓΛΟΥ

ΤΟ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 1. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Σήμερον ἔληξεν ἡ πρώτη σειρὰ τοῦ πρωταθλήματος ποδοσφαίρου Θεσσαλονίκης μὲ τὴν μεγάλην συνάντησιν τῶν ὁμάδων Ἄρεως καὶ Ἡρακλέους, διεξαχθείσαν εἰς τὸ γήπεδον τοῦ δευτέρου. Τὸ γήπεδον τοῦ Ἡρακλέους ἐδέχθη χθὲς τοὺς περισσοτέρους φιλάθλους οἰτινὲς ἀνῆλθον εἰς 8.000 ὅσον καὶ τὰ πωληθέντα εἰσιτήρια. Ἄλλοι 4.000 θεαταὶ παρηκολούθησαν τὸν ἀγῶνα ἀπὸ τὰ δύο μέγαρα του Πανεπιστημίου μας.

Εἰς τὸν διαιτητὴν κ. Παπαδόπουλον αἱ ὁμάδες παρουσιάσθησαν μὲ μικρὰς μεταλλαγὰς εἰς τὴν ἐπίθεσιν. Ὁ Ἡρακλῆς εἰς τὴν θέσιν τοῦ ἐξω δεξιὰ Πασσᾶ παρουσίασε τὸν ἀναπληρωματικὸν του καὶ ὁ Ἄρης ἀντὶ τὸν Βικελίδη καὶ Ἀμπραχαμιὰν τοὺς Φυσικόπουλον καὶ Κακατζόγλου.

Ὁ χθεινὸς ἀγὼν παρουσίασε μέγα ἐνδιαφέρον τῶν φιλάθλων λόγῳ τῆς ἰσομαχίας τῶν δύο παικτῶν τοῦ Ἄρεως, ὁ ὁποῖος παρὰ τὴν ἀπουσίαν των παρουσιάσθη πάνοπλος καὶ ἐπιθετικὸς ὥστε οὐδέποτε κατὰ τὴν ἐφετεινὴν περίοδον. Ἀληθῆς τιτανομαχία διεξήχθη καθ' ὅλην σχεδὸν τὴν διάρκειαν τοῦ ἀγῶνος πρὸ τοῦ τέρματος τοῦ Ἡρακλέους τὸ ὁποῖον ἐσώθη χάρις εἰς τὴν σοβαρὰν ἄμυναν τῶν παικτῶν του Κουσολάκη καὶ Παράσχου καὶ τῶν δοκῶν τῆς ἑστίας του. Ἐν τούτοις παρὰ τὴν καταπληκτικὴν ὑπεροχὴν τοῦ Ἄρεως δύο λεπτὰ πρὸ τῆς λήξεως τοῦ α' ἡμιχρονίου, ἐνῷ οἱ θεαταὶ ἀνέμενον νὰ σημειώσῃ ὁ διαιτητὴς ὄφσαῦτ εἰς βάρος τοῦ Ἡρακλέους ἐσημείωσε φάουλ εἰς βάρος τοῦ Ἄρεως ἀκριβῶς εἰς τὴν ἐπανορθωτικὴν γραμμὴν τὸ ὁποῖον λακτίσας ὁ Κουσουλάκης μετέτρεψε εἰς τέρμα ὑπὸ τὰς ἐπευφημίας τῶν ὀπαδῶν τοῦ Ἡρακλέους.

Εἰς τὸ β' ἡμιχρόνιον ὁ Ἄρης ἐξηκολούθησε τὴν πίεσιν ἐπὶ τοῦ Ἡρακλέους μὲ πολλὰς ἀτυχίας, ἀλλ' ὁ Ἡρακλῆς εἰς μίαν μοναδικὴν του κάθοδον κατώρθωσε διὰ τοῦ μέσα ἀριστερὰ Καλογιάννη νὰ ἐπιτύχῃ εἰς τὸ 17ον λεπτὸν ἕνα ὡραιότατον τέρμα. "Ολος ὁ κόσμος τώρα ἔχει τὴν πεποίθησιν ὅτι ὁ Ἡρακλῆς θὰ εἶναι βέβαιος πλέον νικητής.

Εἰς τὸ 25ον ὅμως λεπτὸν ὁ διαιτητὴς εἰς μίαν κάθοδον τῆς ἐπιθέσεως τοῦ Ἄρεως καὶ σύγκρουσιν τοῦ ἔξω ἀριστερὰ Φυσικοπούλου ἀφυχολόγητα ἀποβάλλει τοῦτον τοῦ γηπέδου, ὁ Ἄρης ἐξακολουθεῖ μὲ δέκα πλέον παίκτας νὰ παίζῃ ἐντατικώτερον καὶ ἐντὸς δύο λεπτῶν κατορθώνει νὰ σημειώσῃ δύο ἀλλεπάλληλα τέρματα διὰ τοῦ Βασιλειάδη ὑπὸ τὰς θριαμβευτικὰς πλέον ζητωκραυγὰς τῶν πολυπληθῶν ὀπαδῶν τοῦ Ἄρεως. Μέχρι τοῦ τέλους τοῦ ἀγῶνος κατώρθωσεν ἐκ τύχης νὰ ἴδῃ τὴν ἡμέρα τοῦ μὴ ἡττημένην καὶ ὁ ἀγὼν πρὸς Ἱκανοποίησιν τῶν θεατῶν ἔληξεν Ἰσόπαλος. Κατάπληξιν ἐπροξένησε τὸ γεγονὸς ὅτι ὁ Ἄρης ἡττημένος κατώρθωσε νὰ ἰσοφαρίσῃ καὶ παρ' ὀλίγον νὰ ἀναδειχθῇ νικητής.

Κατὰ τὸν ἴδιον τοπόν ἡ β' ὁμὰς τοῦ Ἄρεως κατώρθωσε νὰ ἰσοφαρίσῃ εἰς τὸ 5' ἡμιχρόνιον καὶ κατόπιν νὰ ἀναδειχθῇ νικήτρια μὲ 4—2. Τὸ ἓν ἐκ τῶν τερμάτων ἡ ὁμὰς τοῦ Ἡρακλέους ἐπέτυχεν ἀπὸ μπέναλτυ.

ΜΕΓΑΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ — ΑΠΟΛΛΩΝ 4—3

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ ΠΑΟΚ τὴν πρωΐαν ὑπὸ τὴν διαιτησίαν τοῦ κ. Ὀπλοποιοῦ διεξήχθη ὁ ἀγὼν τῶν ἀνωτέρω ὁμάδων. Πρώτος ἐπέτυχε τέρμα ὁ Μέγας Ἀλέξανδρος διὰ τοῦ Πατάκα. Ἀκολούθως ὁ Ἀπόλλων ἐπέτυχε δύο ἀλλεπάλληλα τέρματα καὶ τὸ ἡμιχρόνιον ἔληξε μὲ νικητὴν τὸν Ἀπόλλωνα.

Εἰς τὸ 6' ἡμιχρόνιον ὁ Πατάκας ἰσοφάρισε καὶ ὁ Ἀπόλλων ἐπέτυχε κατόπιν τὸ τρίτον τέρμα. Ἀκολούθως ἡ ἐπίθεσις τοῦ Μ. Ἀλεξάνδρου ἐπέτυχε δύο ἀκόμη τέρματα ἀναδειχθεῖσα νικήτρια. Τὸν ἀγῶνα τῶν 6' ὁμάδων ἐκέρδισεν ἐπίσης ἡ 6' Μ. Ἀλεξάνδρου.

Π. ΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΟΙ ΑΠΟΡΡΙΦΘΕΝΤΕΣ τοῦ Πανεπιστημίου, Ἀνωτάτης Ἐμπορικῆς, Πολυτεχνείου κ.λ.π.

δύνανται νὰ ἐγγραφῶσιν εἰς τὴν Μοντάδιον Ἀνωτέραν Ἐμπορικὴν Σχολὴν. — Διδακτέα ὕλη συμφώνως τῷ προγράμματι τῶν Ἀνωτάτων Ἐμπορικῶν Σχολῶν. Τελεία κατάρτισις εἰς τὴν Λογιστικήν, Στενογραφίαν, Δακτυλογραφίαν, Γαλλικὴν καὶ Ἀγγλικὴν Ἀλληλογραφίαν. Οἰκονομικά, Μαθηματικὰ κλπ. Τὰ μαθήματα ἤρχισαν. Α